

บทที่ 4

ราคาเกษตรกรที่เหมาะสม

1. คำนำ

จากการพิจารณาด้านต้นทุนการผลิตข้าวสารหนึ่งเกวียน และราคาขายส่งที่ตลาดกรุงเทพฯ ของเจ้าของโรงสีที่ผ่านมา โรงสีจะมีส่วนต่างหรือส่วนเหลือมของราคา (price margin) ระหว่างราคาขายส่งและต้นทุนการผลิตเฉลี่ยอยู่ร้อยละ 11.28 และถ้าเจ้าของโรงสีเป็นผู้ส่งออกด้วย ก็จะได้ส่วนต่างของราคาอีกทอดหนึ่ง

ถ้าเกษตรกรเป็นเจ้าของโรงสีเอง ในแต่ละปีเกษตรกรจะมีส่วนต่างของราคาเช่นเดียวกับเจ้าของโรงสี เกษตรกรก็ไม่ขาดทุน ประเด็นอยู่ที่ว่า ถ้าส่วนต่างของราคาเป็นเช่นนี้ ราคาเกษตรกรที่เหมาะสมควรจะเป็นเท่าไร โดยที่ไม่ทำให้โครงสร้างตลาดเสียไป และไม่มีผู้ใดได้เปรียบมากเกินไป และเกษตรกรอาจจะยอมเสียเปรียบบ้างเล็กน้อย

2. ราคาข้าวเปลือกต่อเกวียน

2.1 เปรียบเทียบราคาขายส่ง

การเปรียบเทียบราคาขายส่งต่อราคาเกษตรกร จะทำให้ทราบส่วนต่างของราคาขายส่งต่อราคาเกษตรกร จากส่วนต่างนี้ จะทำให้ทราบว่าเกษตรกรควรจะขายข้าวได้กี่เกวียนละเท่าไร เนื่องจากข้าวเปลือก 1.536 เกวียน สีเป็นข้าวสารได้ 1 เกวียน ก็จะต้องแปลงราคาขายส่งข้าวสาร 1 เกวียน ให้เป็นข้าวเปลือก 1 เกวียน ด้วยการเอา 1.536 หารราคาขายส่งในปีต่าง ๆ ก็จะได้ราคาขายส่งต่อเกวียน

ตารางที่ 4.1 :เปรียบเทียบราคาเกษตรกรต่อราคาขายส่ง

บาท : เกวียน

ฤดูกาล	ราคาเกษตรกร (1)	ราคาขายส่ง (2)	ส่วนต่าง (2)/(1) (%)
24/25	2,938	3,549	20.88
25/26	2,966	3,475	17.16
26/27	2,942	3,314	12.64
27/28	2,764	3,133	13.35
28/29	2,283	2,853	24.97
29/30	2,900	3,396	17.10
เฉลี่ย	2,799	3,287	13.34

จากตาราง ราคาขายส่งในแต่ละปีเป็นราคาขายส่งข้าวเปลือกต่อเกวียนที่เกษตรกรควรขายได้ แต่ที่ราคาขายส่งนี้ยังมีต้นทุนอยู่ 155 ซึ่งเป็นต้นทุนของเจ้าของโรงสีและให้ถือเป็นต้นทุนของเกษตรกรด้วย ฉะนั้น ราคาขายส่งจริงในแต่ละปีจึงจะต้องลบออกด้วย 155 ซึ่งจะได้ราคาขายส่งตามตาราง และเป็นราคาที่เกษตรกรควรจะขายข้าวได้ในแต่ละปี

ตารางที่ 4.2 : แสดงราคาข้าวเปลือกต่อเกวียนที่เกษตรกรควรจะขายได้

บาท : เกวียน

ฤดูกาล	ราคาเกษตรกรจริง (1)	ราคาที่ควรขายได้ (2)	ส่วนต่างของ (2)/(1) (%)
24/25	2,938	3,394	15.52
25/26	2,966	3,320	11.94
26/27	2,942	3,159	7.38
27/28	2,764	2,978	7.74
28/29	2,283	2,698	18.18
29/30	2,900	3,241	11.76
เฉลี่ย	2,799	3,132	11.90

จากตาราง ถ้าตลาดข้าวเป็นของเกษตรกร เกษตรกรจะขายข้าวได้เฉลี่ยเกี่ยวน
ละ 3,132 บาท ที่ราคาเฉลี่ยนี้เกษตรกรจะไม่ขาดทุน เพราะต้นทุนเฉลี่ยในการปลูกข้าวตก
เกี่ยวนละ 2,972 บาท ซึ่งมีอยู่เพียงปีเดียวเท่านั้นที่เกษตรกรขายข้าวขาดทุน คือ ปี 28/29 ซึ่ง
เป็นปีที่ราคาข้าวเปลือกตกต่ำที่สุด และปีนี้ราคาที่เกษตรกรควรจะขายได้ควรจะตกเกี่ยวนละ
2,698 บาท

เมื่อพิจารณาส่วนต่างของราคาที่เกษตรกรควรจะขายได้ต่อราคาเกษตรกรจริง
พบว่าเกษตรกรจะถูกเอารัดเอาเปรียบอยู่เฉลี่ยร้อยละ 11.90 ต่อปี ในปีที่ราคาข้าวเปลือกตก
ต่ำที่สุดคือ ปี 28/29 เกษตรกรถูกเอารัดเอาเปรียบถึงร้อยละ 18.18 ซึ่งสูงที่สุด ประเด็นนี้
ยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า พ่อค้าข้าวไม่ต้องการให้ราคาข้าวเปลือกมีราคาแพงขึ้น

2.2 ราคาขายส่งและราคาเกษตรกรที่เหมาะสม

ส่วนต่างของราคาที่เกษตรกรควรจะขายได้และราคาเกษตรกรจริง ก็คือกำไร
ส่วนเกินของเจ้าของโรงสีนั่นเอง เพราะราคาที่เกษตรกรควรจะขายได้นี้ได้รวมเอาต้นทุน
การสีข้าวต่อเกี่ยวนไว้แล้ว ในขณะที่พ่อค้าข้าวมีกำไรส่วนเกิน แต่เกษตรกรขายข้าวได้ใน
ราคาที่ต่ำกว่าต้นทุนการผลิต หรือขายข้าวขาดทุน จึงเกิดความไม่สมดุลระหว่างผู้ผลิตและ
พ่อค้าคนกลาง เพื่อก่อให้เกิดความเป็นธรรมทั้งสองฝ่าย ถ้าเอากำไรส่วนเกินนี้คืนให้แก่เกษตรกร
ราคาที่เกษตรกรควรจะขายได้ก็จะเป็นราคาเกษตรกรที่เหมาะสม และที่ราคาที่เหมาะสมนี้
ก็จะดูว่าเกษตรกรมีกำไรเท่าไร และเจ้าของโรงสีมีกำไรเท่าไร ซึ่งเห็นได้ตามตาราง

ตารางที่ 4.3 : แสดงราคาเกษตรกรที่เหมาะสม

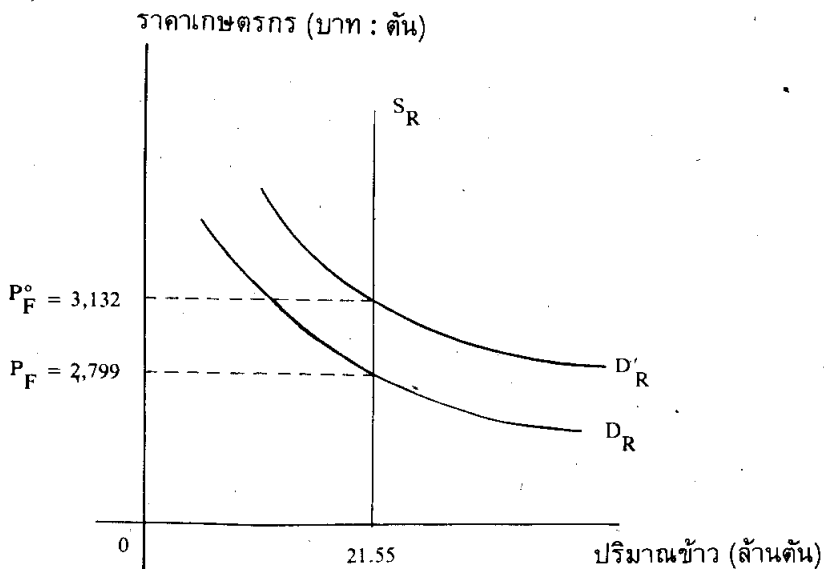
บาท : เกวียนข้าวเปลือก

ฤดูผลิต	ราคาเกษตรกรที่เหมาะสม (1)	ราคาขายส่ง (2)	ส่วนต่าง (2)/(1) (%)
24/25	3,394	3,549	4.57
25/26	3,320	3,475	4.67
26/27	3,159	3,314	4.91
27/28	2,978	3,133	5.20
28/29	2,698	2,853	5.74
29/30	3,241	3,396	4.78
เฉลี่ย	3,132	3,287	4.95

ด้วยการคืนกำไรส่วนเกินของเจ้าของโรงสีซึ่งคือส่วนต่างของราคาขายส่งต่อราคาเกษตรกรกลับไปสู่เกษตรกร ก็จะได้ราคาเกษตรกรที่เหมาะสมตามตาราง อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบราคาขายส่งต่อราคาเกษตรกรที่เหมาะสมแล้ว พ่อค้าข้าวหรือเจ้าของโรงสียังมีกำไรส่วนเกินเฉลี่ยอยู่ที่ 4.95%

แต่เมื่อพิจารณาราคาเกษตรกรที่เหมาะสมเฉลี่ยต่อต้นทุนเฉลี่ย ในการผลิตข้าวเปลือก 1 เกวียน ซึ่งต้นทุนตกกเกวียนละ 2,972 บาท และราคาเกษตรกรที่เหมาะสมเฉลี่ย เกวียนละ 3,132 บาท จะเห็นว่าเกษตรกรจะมีกำไรเฉลี่ยร้อยละ 5.38 จะเห็นว่าราคาขายส่งเฉลี่ยเกวียนละ 3,287 บาท โรงสีข้าวหรือพ่อค้าข้าวมีกำไรอยู่ร้อยละ 4.95 และที่ราคาเกษตรกรที่เหมาะสมเกวียนละ 3,132 บาท เกษตรกรจะมีกำไรอยู่ร้อยละ 5.38 ต่างฝ่ายต่างก็มีกำไรในระดับเดียวกัน คือ ประมาณร้อยละ 5 ถ้าโครงสร้างตลาดข้าวเกิดขึ้นได้เช่นนี้ ก็จะก่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย

เมื่อนำราคาข้าวที่เหมาะสมไปแสดงในรูปภาพก็จะได้ดังข้างล่าง

รูปที่ 4.1: แสดงราคาเกษตรกรที่เหมาะสม และเป็นราคาดุลยภาพของข้าวเปลือก 5%

ตามรูป S_R คือ ปริมาณข้าว (supply of rice) ซึ่งแต่ละปีจะมีอยู่เฉลี่ย 21.55 ล้านตัน
 D_R คือ ตามต้องการข้าว (demand for rice) ที่ราคาดุลยภาพเดิมคือ เกวียนละ 2,799 บาท ซึ่งเป็นราคาเฉลี่ย ราคาดุลยภาพนี้จะเห็นว่าต่ำกว่าต้นทุนการผลิต ต้นทุนการผลิตตกกเกวียนละ 2,972 บาท ราคาดุลยภาพนี้เกษตรกรจึงขาดทุน

ราคาเกษตรกรที่เหมาะสม P_F^o (optimal farmer price) ซึ่งตกเกวียนละ 3,132 บาท เกษตรกรจะมีกำไรอยู่ประมาณ 5% และพ่อค้าข้าวก็จะมีกำไรอยู่ประมาณ 5% เช่นกัน ถ้าให้ราคานี้เป็นราคาดุลยภาพของข้าวเปลือก 5% ด้วย เกษตรกรก็จะขายข้าวได้ในราคาที่ไม่ต่ำกว่าต้นทุนการผลิต ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แต่จะให้เกิดดุลยภาพได้ต้องยกอุปสงค์ข้าวให้สูงขึ้น นั่นคือ ให้ D_R เปลี่ยนไปเป็น D_R' ซึ่งจะทำให้ได้ด้วยมาตรการอะไรบางอย่างจะได้พิจารณาต่อไป

3. ราคาส่งออก

การพิจารณาราคาส่งออกจะเป็นการเปรียบเทียบราคาส่งออก เอฟ.โอ.บี. ต่อราคาขายส่ง และต่อราคาเกษตรกร ซึ่งประเด็นนี้จะทำให้มองเห็นโครงสร้างตลาดข้าวได้ชัดเจนยิ่งขึ้นและแต่ละขั้นตอนเกษตรกรถูกเอารัดเอาเปรียบอย่างไร

ในด้านการส่งออกข้าว ประเทศไทยแม้จะผลิตข้าวได้มากเป็นอันดับที่ 5 ของโลก แต่ก็ส่งออกข้าวได้มากเป็นอันดับหนึ่งของโลก โดยมีส่วนแบ่งตลาดข้าวของโลกเฉลี่ยประมาณร้อยละ 34 หรือมีส่วนแบ่งตลาดข้าวถึง 1 ใน 3 ของโลก ปริมาณข้าวที่ส่งออกตกเฉลี่ยปีละ 4.3 ล้านตัน และแนวโน้มการส่งออกในปีต่อ ๆ ไป ก็มีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นกว่านี้ เพราะประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นคู่แข่งไทยมีแนวโน้มที่จะลดการผลิตลง

ประเด็นที่น่าพิจารณา คือ ตลาดข้าวของโลกเป็นของประเทศไทยถึง 1 ใน 3 และไทยเป็นผู้ส่งออกข้าวมากเป็นอันดับ 1 ก็น่าที่ประเทศไทยจะเป็นผู้ควบคุมตลาดข้าวของโลก และเป็นผู้กำหนดราคาข้าวของโลก หรือเป็นผู้ผูกขาด (monopoly) ในการขายข้าว หรือไม่ก็ทำให้ตลาดข้าวเป็นผู้ขายน้อยราย (oligopoly) ได้ และถ้าเป็นจริงเพราะเหตุไรเกษตรกรจึงขายข้าวได้ต่ำกว่าต้นทุนการผลิต

3.1 เปรียบเทียบราคาส่งออกต่อราคาเกษตรกร

การเปรียบเทียบราคาส่งออกต่อราคาเกษตรกร จะเปรียบเทียบบนฐานเดียวกัน คือ ติราคาข้าวที่ส่งออกมาเป็นราคาข้าวเปลือกต่อเกวียนและใช้ข้าว 5% เป็นเกณฑ์และราคาที่เปรียบเทียบก็เป็นราคาส่งออกจริง และราคาที่เกษตรกรขายได้จริง ซึ่งเห็นได้ดังตาราง

ตารางที่ 4.4 : เปรียบเทียบราคาส่งออกต่อราคาเกษตรกร

บาท : เกวียนข้าวเปลือก

ฤดูผลิต	ราคาเกษตรกร (1)	ราคาส่งออก (2) (เอฟ.โอ.บี)	ส่วนต่าง (2)/(1) (%)
24/25	2,938	4,360	48.40
25/26	2,966	4,133	39.35
26/27	2,942	3,859	31.17
27/28	2,764	3,827	38.46
28/29	2,283	3,649	59.83
29/30	2,900	4,132	42.48
เฉลี่ย	2,799	3,993	42.66

จากตาราง พบว่าราคาส่งออกสัมพันธ์กับราคาเกษตรกรในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้าราคาเกษตรกรสูง ราคาส่งออกก็สูงตาม และถ้าราคาเกษตรกรต่ำ ราคาส่งออกก็ต่ำตาม ซึ่งประเด็นนี้นำไปตั้งเป็นข้อสมมติฐาน คือ

1. ราคาส่งออกถูกกำหนดโดยความต้องการในตลาดโลกหรือผู้ซื้อในต่างประเทศ
2. ราคาส่งออกถูกกำหนดโดยพ่อค้าส่งออกภายในประเทศ หรือผู้ส่งออกของไทยเป็นผู้กำหนดราคาข้าวในตลาดโลก

ประเด็นแรก เป็นที่น่าสังเกตว่า ตั้งแต่ปี 2525 ประเทศไทยเริ่มส่งข้าวออกมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก และปริมาณการส่งออกก็เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ขณะที่ประเทศคู่แข่งคือสหรัฐอเมริกา ลดปริมาณการส่งออกลงตามลำดับ และประเทศผู้ส่งออกรายอื่นก็ไม่ได้เพิ่มการส่งออกมากนัก และปริมาณความต้องการข้าวของโลกก็จะอยู่ราว 12 ล้านตัน (ความต้องการที่นอกเหนือจากที่ผลิตได้) ประเด็นนี้ราคาส่งออกไม่น่าจะลดลง และน่าจะเพิ่มขึ้นด้วยซ้ำไป ราคาเกษตรกรในปี 24/25, 25/26, 26/27 มีแนวโน้มที่ดี สะท้อนให้เห็นว่าผู้ส่งออกข้าวของไทยแข่งขันกันส่งออก เพราะปี 24/25 การส่งออกข้าวมีกำไรดี กล่าวคือ มีส่วนต่างของราคาส่งออกต่อราคาเกษตรกรอยู่ถึงร้อยละ 48.40 และส่วนต่างนี้ก็ค่อย ๆ ลดลงจนถึงร้อยละ 31.17 ในปี 26/27 แล้วส่วนต่างกลับเริ่มเพิ่มสูงขึ้น และเพิ่มสูงที่สุดในปี 28/29 ถึงร้อยละ 59.83 สะท้อนให้เห็นว่าพ่อค้าส่งออกอาจจะรวมตัวกันหลังจากที่แข่งขันกันอยู่สามปี

ตารางที่ 4.5 : ปริมาณการส่งออกข้าวของโลก ปี 2523-2528

1,000 ตัน

ประเทศ	2523	2524	2525	2526	2527	2528
ไทย	2,800	3,032	3,784	3,476	4,616	4,062
สหรัฐอเมริกา	3,054	3,132	2,540	2,385	2,141	2,200
สาธารณรัฐประชาชนจีน	1,377	685	776	1,113	1,210	900
ปากีสถาน	1,087	1,244	951	905	1,265	900
พม่า	653	673	701	858	721	600
อาร์เจนตินา	116	123	60	84	67	145
ออสเตรเลีย	457	281	596	405	246	400
ญี่ปุ่น	689	855	318	329	107	0
อุรุกวัย	142	202	246	196	150	260
อินเดีย	472	940	633	200	200	200
เกาหลีเหนือ	300	200	200	200	200	250
อื่น ๆ	1,900	1,731	1,341	1,440	1,595	1,819
รวม	13,047	13,098	12,146	11,591	12,518	11,736

ที่มา : กรมการค้าต่างประเทศ

สำหรับข้อสมมติฐานที่สอง การที่ราคาส่งออกแปรผันตามราคาเกษตรกรแต่ปริมาณการส่งออกกลับเพิ่มขึ้น และความต้องการข้าวของตลาดโลกไม่ได้ลดลง นอกจากนี้ปีใดที่ราคาเกษตรกรตกต่ำ (ยกเว้น ปี 24/25-26/27 ซึ่งเป็นช่วงที่พ่อค้าส่งออกแข่งขันกัน) พ่อค้าส่งออกจะมีส่วนต่างของราคามาก ซึ่งแน่นอนกำไรต้องมากตามด้วย

จากเหตุผลที่กล่าวมา พ่อค้าส่งออกเป็นผู้กำหนดราคาส่งออก หรือเป็นผู้กำหนดราคาข้าวในตลาดโลก และรวมตัวกันสร้างกลไกต่าง ๆ เพื่อบีบให้เกษตรกรขายข้าวในราคาถูกลง เพื่อจะมีส่วนต่างของราคามากขึ้น พ่อค้าส่งออกรายใดที่เป็นเจ้าของโรงสีด้วย ก็ยิ่งจะมีกำไรมากขึ้น ธุรกิจการค้าข้าวจึงส่งผลกำไรเป็นกอบเป็นกำให้กับเจ้าของโรงสี หรือพ่อค้าคนกลางและผู้ส่งออก

3.2 เปรียบเทียบราคาส่งออกต่อราคาขายส่ง

การเปรียบเทียบราคาส่งออก เอฟ.โอ.บี และราคาขายส่งในตลาดกรุงเทพฯ ของข้าว 5% จะทำให้ทราบว่าผู้ส่งออกหรือเจ้าของโรงสีเป็นผู้มีบทบาทในตลาดข้าวมากกว่ากัน

ตารางที่ 4.6 : เปรียบเทียบราคาส่งออกและราคาขายส่งข้าวสารเจ้า 5%

บาท : เกวียน

ฤดูผลิต	ราคาขายส่ง (1)	ราคาส่งออก (2) (เอฟ.โอ.บี.)	ส่วนต่าง (2)/(1) (%)
24/25	5,452	6,697	22.83
25/26	5,338	6,348	18.92
26/27	5,090	5,927	16.44
27/28	4,812	5,879	22.17
28/29	4,383	5,605	27.88
29/30*	5,217	6,346	23.67
เฉลี่ย	5,049	6,134	21.49

หมายเหตุ : * ตัวเลขประมาณการ

ที่มา : กองวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร

จากการพิจารณาส่วนต่างของราคาส่งออก และราคาขายส่งข้าวสารเจ้า 5% ในตลาดกรุงเทพฯ พบว่าส่วนต่างจะแปรผันเช่นเดียวกับส่วนต่างของราคาส่งออกต่อราคาเกษตรกร และส่วนต่างของราคาขายส่งต่อราคาเกษตรกร และยังพบว่า ผู้ส่งออกได้ส่วนต่างของราคามากกว่าผู้ขายส่งหรือเจ้าของโรงสี จึงสรุปได้ว่าผู้ส่งออกซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการค้าข้าวเป็นผู้ได้เปรียบเกษตรกรมากที่สุด และถ้าหากผู้ส่งออกรายใดเป็นเจ้าของโรงสีด้วยก็จะมีส่วนต่างของ ราคาส่งออกต่อราคาขายส่งอยู่ถึง 42.66% เมื่อหักต้นทุนการสีข้าวและราคาข้าวเปลือกส่วนต่างของราคาจะเท่ากับร้อยละ 37.12 ซึ่งเป็นส่วนต่างเฉลี่ย

4. สรุป

การได้มาซึ่งราคาเกษตรกรที่เหมาะสมเริ่มจากการเปรียบเทียบราคาเกษตรกรต่อราคาขายส่ง และราคาเกษตรกรจริง และราคาเกษตรกรที่ควรขายได้ พบว่าธุรกิจการค้าข้าวเกษตรกรถูกเอารัดเอาเปรียบโดยเฉลี่ยอยู่ร้อยละ 11.90 บาทต่อเกวียน ถ้าคืนกำไรส่วนเกินของเจ้าของโรงสีส่วนหนึ่งกับไปให้เกษตรกรโดยการยกราคาเกษตรกรให้สูงขึ้น ก็จะได้ราคาเกษตรกรที่เหมาะสมเกวียนละ 3,132 บาท ที่ราคาเกษตรกรที่เหมาะสมนี้ เกษตรกรจะมีกำไรอยู่ร้อยละ 5.38 บาทต่อเกวียน และเจ้าของโรงสีจะมีกำไรอยู่ร้อยละ 4.95 บาทต่อเกวียนถ้าตลาดข้าวเกิดขึ้นได้ที่ระดับนี้ก็จะก่อให้เกิดความเป็นธรรมทั้งสองฝ่าย

เมื่อเปรียบเทียบราคาส่งออกต่อราคาเกษตรกร และราคาส่งออกต่อราคาขายส่ง ทำให้พบว่าการค้าข้าวทุกขั้นตอนเกษตรกรถูกเอารัดเอาเปรียบอยู่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 บาทต่อเกวียนข้าวสาร และพบต่อไปว่า ยิ่งราคาเกษตรกรตกต่ำเท่าไร เกษตรกรก็ยิ่งถูกเอารัดเอาเปรียบในแต่ละขั้นตอนการค้าข้าวมากเท่านั้น ทั้งนี้เพราะในปีที่ราคาเกษตรกรตกต่ำ ราคาขายส่ง และราคาส่งออกก็ต่ำตามแต่ปริมาณข้าวที่ขายส่งและที่ส่งออกไม่ได้ลดลงและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จึงสรุปได้ว่า

1. ตลาดข้าวเป็นของเจ้าของโรงสีและผู้ส่งออก
2. ผู้ส่งออกมีบทบาทในการกำหนดราคาเกษตรกรมากกว่าเจ้าของโรงสี
3. ราคาส่งออกถูกกำหนดโดยผู้ส่งออกของไทย นั่นคือ ประเทศไทยเป็นผู้กำหนดราคาข้าวในตลาดโลก เพราะเป็นผู้ผูกขาดการค้าข้าวหรือไม่ก็เป็นผู้ขายน้อยราย

จากที่ได้พิจารณาทั้งเจ้าของโรงสีและผู้ส่งออกมีเจตนาร่วมกัน คือ กดราคาเกษตรกรให้ต่ำเพื่อตัวเองจะมีกำไรมากขึ้น โดยเฉพาะผู้ส่งออกที่มีโรงสีข้าวเป็นของตัวเอง จะมีกำไรอย่างมากจากธุรกิจการค้าข้าว

ประเด็นที่จะพิจารณาต่อไปคือ จะใช้มาตรการอะไรจึงจะทำให้เกษตรกรขายข้าวได้ในราคาที่เหมาะสม ที่เกวียนละ 3,132 บาท โดยที่โครงสร้างตลาดข้าวไม่ได้เสียไป คือ เจ้าของโรงสีได้กำไรมากกว่าร้อยละ 5 ต่อเกวียน และผู้ส่งออกมีกำไรเช่นเดิมหรือมากกว่า